

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 101744 18 Kž
Brčko, 18.07.2018. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Maide Kovačević, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Radmile Tomić, kao zapisničara u kaznenom predmetu protiv optuženog V.S. iz B., zbog produženog kaznenog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kaznenog djela Omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 233. stavak 2., u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i kaznenog djela Ugrožavanje sigurnosti iz članka 180. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 33/13, 26/16 i 13/17), odlučujući o žalbama Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i branitelja T.G., odvjetnika iz B., izjavljenim protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 101744 17 K od 06.03.2018. godine, na javnoj sjednici kaznenog vijeća održanoj dana 18.07.2018. godine, u nazočnosti Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Amele Mustafić, optuženog V.S. i njegovog branitelja T.G., odvjetnika iz B., donio je slijedeću

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovana žalba branitelja T.G., odvjetnika iz B., a uvažava žalba Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i preinačuje presuda Osnovnog suda Bosne i Hercegovine 96 o K 101744 17 K od 06.03.2018. godine, u odluci o kazni, tako što se optuženom V.S., sinu G. iz B., zbog počinjenja produženog kaznenog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je prvostupanjskom presudom oglašen krivim, temeljem tog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, a zbog počinjenja kaznenog djela Omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 233. stavak 2., u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je prvostupanjskom presudom oglašen krivim, temeljem tog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 50. stavak 1. točka b. i 51. stavak 1. točka d. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, utvrđuje kazna zatvora u trajanju 6 (šest) mjeseci, pa ga ovaj sud primjenom članka 54. stavak 1. točka d. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 4 (četiri) mjeseca.

U preostalom dijelu prvostupanjska presuda ostaje nepromijenjena.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 101744 17 K od 06.03.2018. godine, optuženi V.S. iz B. oglašen je krivim da je radnjama pobliže opisanim u točkama 1., 2. i 3. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude počinio produženo kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavaka 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje kazneno djelo mu je primjenom članka 42., 49., 50. točka b., 51. točka f. i 54. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, a radnjama opisanim u točki 4. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, kazneno djelo Omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 233. stavak 2., u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje kazneno djelo mu je primjenom istih zakonskih propisa utvrđena kazna zatvora u trajanju od 4 (četiri) mjeseca, nakon čega je temeljem članka 54. stavak 2. točka b. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 9 (devet) mjeseci. Temeljem članka 232. stavak 4. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i članka 180. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženom je izrečena mjera sigurnosti oduzimanje 3 paketa ukupne neto mase 1,297 grama, 62 pvc paketa ukupne neto mase 29,049 grama, jedne papirne vrećice ukupne neto mase 2,837 grama, 3 pvc paketa ukupne neto mase 1,297 grama opojne droge „Cannabis sativa L“, 260 komada sjemenki koje potječu od biljne vrste „Cannabis sativa L“, kao i dvodjelne drvene drobilice, koji predmeti će se nakon provomočnosti presude predati Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i uništiti u koordinaciji sa Komisijom savjeta ministara BiH.

Istom presudom optuženi V.S. je, temeljem članka 284. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobođen od optužbe da je radnjama opisanim u izreci oslobađajućeg dijela prvostupanjske presude počinio kazneno djelo Ugrožavanje sigurnosti iz članka 180. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Protiv navedene presude žalbe su u zakonskom roku izjavili Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i branitelj optuženog T.G., odvjetnik iz B.

Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu Tužitelj), prvostupanjsku presudu pobija zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji iz članka 300. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predlažući da ovaj sud uvaži njegovu žalbu i preinači prvostupanjsku presudu tako da optuženom V.S. izrekne kaznu zatvora u dužem vremenskom trajanju.

Branitelj optuženog T.G., odvjetnik iz B. (u daljem tekstu branitelj optuženog), prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 297. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja iz članka 299. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zbog povrede kaznenog zakona iz članka 298. Zakona o kaznenom postupku Brčko

distrikta Bosne i Hercegovine i zbog odluke o kazni iz članka 300. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predlažući da ovaj sud usvoji njegovu žalbu i preinači prvostupanjsku presudu u osuđujućem dijelu, tako što će optuženog V.S. osloboditi od optužbe, odnosno da ga blaže osudi ili da pobijanu presudu ukine i sam odredi održavanje rasprave.

Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je podneskom od 08.05.2018. godine dao odgovor na žalbu branitelja optuženog u kojem ističe da su svi žalbeni navodi iz žalbe branitelja optuženog u cjelosti neosnovani, pa stoga predlaže da u skladu sa člankom 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ovaj sud odbije žalbu branitelja optuženog kao neosnovanu, a uvaži žalbu tužitelja podnesenu zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji, te optuženom izrekne kaznu zatvora u dužem trajanju.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 18.07.2018. godine Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i branitelji optuženog ostali su u svemu kod navoda i prijedloga iz pisano izjavljenih žalbi, a Tužitelj kod datog odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu u smislu članka 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog razloga koji slijede:

Branitelj optuženog prvostupanjsku presudu pobija zbog bitnih povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. i članka 297. stavak 2., u svezi s člankom 290. stavak 7. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koje se prema navodima žalbe sastoje u tomu što je izreka pobijane presude nerazumljiva, proturječna sama sebi i razlozima presude, da su razlozi o odlučnim činjenicama dati u obrazloženju ožalbene presude nejasni, nedovoljni, konfuzni i u znatnoj mjeri proturječni, te da su nepravilno primijenjene odredbe procesnog zakona, što je utjecalo na donošenje nezakonite i nepravilne odluke. Nadalje se u žalbi ističe da sud nije pravilno primijenio odredbe članka 281. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer presuda nije zasnovana na činjenicama i dokazima iznesenim na glavnoj raspravi, nego se zasniva na pretpostavkama, kao i da je pobijana presuda donesena uz povredu odredaba članka 290. stavak 7. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer u presudi nisu navedeni jasni i logični razlozi u pogledu činjenica na kojima se temelji odluka suda o krivici optuženog i pravnoj kvalifikaciji djela.

Naprijed iznesene tvrdnje branitelja optuženog u pogledu bitnih povreda odredaba kaznenog postupka nisu osnovane, jer je očigledno da je izostalo konkretno navođenje u povodu kojih to odlučnih činjenica prvostupanjski sud nije dao valjane razloge u obrazloženju pobijane presude, kao i koji to dokaz prvostupanjski sud nije cijenio na adekvatan način u skladu sa člankom 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno na temelju kojih to dokaza koji nisu izvedeni na glavnoj raspravi je prvostupanjski sud utvrdio i koju odlučnu činjenicu, te na taj način postupio suprotno članku 281. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, što nesumnjivo ukazuje da se navedenim žalbenim tvrdnjama u stvari parafrazira sadržaj navedenih žalbenih osnova, kako su oni koncipirani u članku 297. stavak 1.

točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Isto se može reći i za tvrdnje branitelja da je prvostupanjska presuda donesena uz povredu odredbe članka 290. stavak 7. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer branitelj u žalbi ne konkretizira kojeg konkretno proturječnog dokaza prvostupanjski sud nije dao ocjenu vjerodostojnosti, kao i u povodu konkretno koje odlučne činjenice prvostupanjski sud nije dao valjane razloge, što takođe ukazuje na parafraziranje sadržaja odredbe članka 290. stavak 7. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kojom je propisano što sve treba da sadrži obrazloženje jedne osuđujuće presude.

Imajući u vidu da je prvostupanjski sud na strani 9. i 10. obrazloženja pobijane presude jasno i nedvojbeno naveo koje je činjenice i iz kojih razloga uzima kao dokazane, dajući ocjenu svakog od provedenih dokaza, uključujući i ocjenu vjerodostojnosti proturječnih dokaza (obranu optuženog i iskaz svjedoka S.S.), navodeći jasne razloge zbog kojih smatra da su određene činjenice na pouzdan način utvrđene (osuđujući dio presude), odnosno nisu na pouzdan način utvrđene (oslobađajući dio presude), ne mogu se prihvatiti kao osnovani žalbeni progovori branitelja optuženog da je prvostupanjska presuda donesena uz bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. i iz članka 297. stavak 2., u svezi s člankom 281. i 290. stavak 7. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Iako branitelj optuženog u ovom dijelu konkretno ne navodi na kom to dokazu je prvostupanjski sud zasnovao prvostupanjsku presudu koji nije izveden na glavnoj raspravi iz sadržaja obrazloženja žalbenog osnova „pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje“, u odnosu na kaznenopravne radnje opisane u točki 1. osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, može se nedvojbeno zaključiti da se te tvrdnje odnose na svjedoka V.M. čiji iskaz je, u skladu sa člankom 273. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pročitao na glavnoj raspravi od 01.03.2018. godine, koje je dao tijekom istrage u Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine na Zapisnik od 26.01.2017. godine i 01.02.2017. godine. Međutim, navedene tvrdnje branitelja optuženog ne mogu se prihvatiti kao osnovane iz razloga što se nije izričito protivio čitanju navedenih zapisnika, nego je na upit suda da se izjasni o takvom prijedlogu tužitelja, na glavnoj raspravi od 08.02.2018. godine, izjavio da odluku o tome prepušta na ocjenu sudu. Osim toga, nakon čitanja Zapisnika o iskazu svjedoka V.M. na glavnoj raspravi od 01.03.2018. godine, optuženi i branitelj nisu imali nikakvih primjedbi na sadržaj izvedenog dokaza, tako da čitanje iskaza iz istrage svjedoka V.M., koje je obavljeno u skladu sa člankom 273. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ima procesnu snagu neposrednog saslušanja svjedoka na glavnoj raspravi, pa zasnivanje prvostupanjske presude u točki 1. osuđujućeg dijela, između ostalog, i na pročitanoj iskazu iz istrage svjedoka V.M., ne predstavlja povredu članak 281. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Stoga je valjalo odbiti žalbene prigovore branitelja optuženog da je prvostupanjska presuda donesena uz bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi s člankom 281. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Pobijajući prvostupanjsku presudu zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja branitelj optuženog navodi da je činjenično stanje na kojem se

temelji prvostupanjska presuda „pogrešno i nepotpuno utvrđeno“, odnosno da su pogrešno utvrđene relevantne činjenice od kojih ovisi donošenje pravilne i zakonite odluke. Tako pogrešno utvrđeno činjenično stanje je posljedica „pogrešne ocjene rezultata provedenog dokaznog postupka“ što je dovelo do pogrešno zaključka prvostupanjskog suda da je optuženi prodao 25 paketića opojne droge svjedoku V.M., na način kako je to opisano u činjeničnom supstratu točke 1. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude. Po mišljenju branitelja, za takav zaključak „ne postoji niti jedan relevantan i pouzdan dokaz proveden tijekom dokaznog postupka“, nego se on uglavnom zasniva na pročitanoj iskazu iz istrage svjedoka V.M., koji je po mišljenju branitelja pročitao uz povredu odredbe članka 273. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer nisu ispunjeni uvjeti za njegovo čitanje, čime je ujedno povrijeđeno i pravo optuženog na obranu, s obzirom na to da obrana nije bila u mogućnosti da unakrsno ispita navedenog svjedoka. Osim toga, po mišljenju branitelja navedeni iskaz je sam po sebi nelogičan, jer je navedeni svjedok izjavio da je kupio ukupno 25 paketića opojne droge „marihuana“, a od njega je oduzeto sve ukupno 11 paketića, pa je po mišljenju branitelja nelogično da je u roku od 24 sata mogao „popušiti“ 14 paketića opojne droge.

Nisu točne tvrdnje branitelja optuženog da je odlučne činjenice u odnosu na kazneno pravne radnje opisane u točki 1. izreke osuđujućeg dijela pobijan presude, prvostupanjski sud zasnivao isključivo na iskazu svjedoka V.M. datog tijekom istrage u Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer je iz obrazloženja prvostupanjske presude u tom dijelu razvidno da je prvostupanjski sud osim na ovom dokazu, koji je kao vjerodostojan prihvatio u cjelosti, odlučne činjenice zasnivao na materijalnim dokazima, koje je tijekom prvostupanjskog postupka proveo sud, odnosno na Izvješću o izvršenom pretresu osobe bez naredbe, broj 14.01-04.2-5793/17 od 26.01.2017. godine, Zapisniku o pretresu osoba od istog dana, te Potvrdi o privremenom oduzimanju predmeta Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 14.01.-04.2-5770/17 od 26.01.2017. godine, koje je potpisao svjedok V.M., na temelju kojih je sa sigurnošću utvrđeno da je kod njega prigodom pretresa od 26.01.2017. godine, u kutiji od cigareta „Winston“, pronađeno 11 pvc paketića sa nepoznatom biljnom materijom. Kada se navedeni materijalni dokazi dovedu u svezu sa njegovim iskazom iz istrage, materijalnim dokazima sačinjenim prigodom pretresa obiteljske kuće koju koristi optuženi V.S. od 26.01.2017. godine (D3), kao o fotodokumentacijom koju je sačinila Policija Brčko distrikta Bosne i Hercegovine prigodom tog pretresa, nedvojbeno se može zaključiti da je opojna droga oduzeta od svjedoka V.M. svojim izgledom identična pvc paketićima opojne droge pronađene u tom pretresu. Stoga se ne mogu prihvatiti kao osnovane tvrdnje branitelja optuženog da je iskaz svjedoka V.M. nepouzdan, a što se pak tiče činjenice da je prigodom njegovog pretresa kod sebe imao samo 11 paketića opojne droge, samo po sebi ne dovodi u pitanje vjerodostojnost njegovog iskaza iz razloga što nije nužno da je u roku od 24 sata, koliko je proteklo od momenta kupovine opojne droge, do njenog oduzimanja od svjedoka V.M., navedeni svjedok sam iskonzumirao 14 paketića opojne droge koju je kupio od optuženog, nego postoji realna mogućnost da je to prodao njemu poznatim korisnicima.

Također su netočne tvrdnje branitelja optuženog da je prvostupanjski sud dozvolio da se na prijedlog Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine pročita

iskaz svjedoka V.M., iako nisu ispunjeni uvjeti propisani člankom 273. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te da je time onemogućio pravo na obranu optuženog, jer njegovoj obrani nije bilo omogućeno unakrsno ispitivanje navedenog svjedoka. Naime, člankom 273. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, propisana je tzv. „iznimka od neposrednog provođenja dokaza“, kojom je iznimno predviđeno da se zapisnici o iskazima dati u istrazi mogu po odluci suda pročitati i koristiti kao dokaz na glavnoj raspravi, između ostalog, i u situaciji kada je dolazak svjedoka pred sud nemoguć ili je znatno otežan zbog važnih uzroka. U konkretnom slučaju, prema podacima koje u spisu pribavio prvostupanjski sud, svjedok V.M. se za čitavo vrijeme prvostupanjskog postupka nalazio u inozemstvu i nije bilo moguće i pored više pokušaja prvostupanjskog suda, uključujući i izdavanja naredbe za prisilno dovođenje od strane Sudske policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osigurati njegovo neposredno saslušanje na glavnoj raspravi.

U takvim okolnostima, po ocjeni ovog suda, stekle su se sve procesne pretpostavke propisane člankom 273. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, da se pročita iskaz svjedoka V.M., što je prvostupanjski sud i učinio na glavnoj raspravi od 01.03.2018. godine, kojom prigodom optuženi i njegov branitelj nisu imali nikakvih primjedbi na tako pročitani iskaz. Osim toga, branitelj optuženog se nije usprotivio prijedlog tužitelja da se iskaz iz istrage svjedoka V.M. pročita, nego je povodom tog prijedloga tužitelja stavljenom na glavnoj raspravi od 08.02.2018. godine, dao prešutnu suglasnost izjavom „da odluku o tome prepušta sudu na ocjenu“. Stoga ovaj sud smatra da čitanjem iskaza iz istrage svjedoka V.M. nije onemogućeno unakrsno saslušanje navedenog svjedoka, u smislu članka 262. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer je branitelju omogućeno da se izjasni o svemu što je svjedok V.M. izjavio na Zapisnik u Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, međutim, nakon čitanja iskaza na strani tužitelja optuženi i njegov branitelj nisu stavili nikakve primjedbe, a niti su dovodili u pitanje vjerodostojnost tog iskaza na način kako to ovom prigodom u žalbi čini branitelj optuženog.

Stoga ovaj sud smatra da u pogledu iskaza svjedoka V.M., odnosno u odnosu na kaznenopravne radnje opisane u točki 1. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, nije povrijeđeno pravo na obranu optuženog, u smislu članka 297. stavak 1. točka d. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U odnosu na kaznenopravne radnje opisane u točki 2. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, branitelj u žalbi navodi da se odluka prvostupanjskog suda o krivici optuženog za te radnje temelji na iskazu svjedoka A.K., koji je po mišljenju branitelja nepouzdan, jer je izjavio da je tri paketića opojne droge koje mu je oduzela Policija Brčko distrikta Bosne i Hercegovine 26.01.2017. godine kupio od optuženog dan prije oko 17,00 sati, da nije vidio tko je ostavio ta tri paketića opojne droge čiju kupnju je dogovorio sa optuženim, kao ni tko je uzeo novac koji je on ostavio na dogovorenom mjestu gdje je pronašao opojnu drogu.

Navedenim tvrdnjama branitelja se na argumentiran način ne dovodi u pitanje pravilnost činjeničnog stanja na kome se temelji odluka prvostupanjskog suda da optuženog oglasi krivim u odnosu na kaznenopravne radnje opisane u točki

2. osuđujućeg dijela izreke prvostupanjske presude. Ovo zbog toga što je iskaz svjedoka A.K. u tolikoj mjeri pouzdan da se na njemu, uključujući i materijalne dokaze prikupljene prigodom njegovog pretresa i oduzimanja tri paketića opojne droge „marihuana“, može temeljiti odluka prvostupanjskog suda o krivici optuženog i za te kaznenopravne radnje, jer je navedeni svjedok detaljno opisao na koji način je stupio u kontakt sa optuženim, kako je dogovorio način isporuke opojne droge, gdje će je točno zateći, kao i gdje će ostaviti novac za tu drogu, tako da nije bilo nužno da optuženi i osobno poznaje svjedoka A.K., kao niti da su se oni morali sresti tijekom dogovorene isporuke opojne droge. S tim u svezi, nepotrebno branitelj u žalbi problematizira pitanje vremena prodaje opojne droge svjedoku V.M. i A.K., odnosno da do isporuke nije moglo doći istog dana 25.01.2017. godine oko 17,00, odnosno 17,05 sati, te da zbog toga tužitelj nije u činjeničnom supstratu točke 1. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude naveo točno vrijeme kada je V.M. kupio opojnu drogu od optuženog. Naime, točno je da u točki 1. izreke ne stoji vrijeme kupnje opojne droge, iako je svjedok V.M. izjavio da je došao kući optuženog 25.01.2017. godine u 17,05 sati, da se u točki 2. izreke opisuje također kupnja opojne droge od optuženog od strane A.K., koja se prema navodima činjeničnog opisa desila 25.01.2017. godine oko 17,00 sati, međutim, očito je da se radi o okvirnom vremenu kada su navedeni svjedoci kupovali opojnu drogu od optuženog, tako da nije isključena mogućnost da su se obje kupnje desile istog dana u relativno kratkom vremenskom razmaku, pa se samim tim argumentirano ne može dovesti u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja opisanog u točkama 1. i 2. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude.

U odnosu na kaznenopravne radnje opisane u točkama 3. i 4. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude branitelj optuženog u žalbi tvrdi da nije dokazana krivica optuženog za te radnje, jer nema pouzdanih dokaza da je droga koja je pronađena kod optuženog prigodom pretresa njemu i pripadala, a da su pogotovu nedokazane tvrdnje prvostupanjskog suda u pogledu namjere optuženog da prodajom droge ostvari protupravnu imovinsku korist. Ovakve tvrdnje branitelj temelji na iskazu svjedoka S.S. koji je na glavnoj raspravi izjavio da je optuženi kritičnog dana bio bolestan i da je ležao u krevetu, a da je droga koja je pronađena u kući pripadala M.M. Da je optuženi doista bio bolestan i da je ležao u krevetu, prema navodima žalbe branitelja, potvrdio je i svjedok Z.P., koji je u svojstvu službene osobe sudjelovao u pretresu obiteljske kuće optuženog.

Naprijed navedene tvrdnje branitelja optuženog ne mogu se prihvatiti iz prostog razloga što se temelje isključivo na iskazu optuženog V.S. koji je dao na glavnoj raspravi od 01.03.2018. godine, odnosno na iskazu svjedoka S.S. datom na glavnoj raspravi od 13.10.2017. godine, a zanemaruje njegov iskaz koji je dao u istrazi u Policiji Brčko distrikta Bosne i Hercegovine na Zapisnik od 26.01.2017. godine, koji mu je predan tijekom njegovog svjedočenja na glavnoj raspravi, kojom prigodom nije mogao dati bilo kakve racionalne razloge zbog kojih je na toj glavnoj raspravi drugačije izjavio u odnosu na ono što je rekao djelatnicima Policije tijekom davanja iskaza u istrazi. Osim toga, branitelj optuženog zanemaruje u potpunosti iskaz svjedoka M.M., koji je ujedno i kum optuženog V.S., koji je detaljno opisao šta je zatekao u kući svoga kuma za ta dva, tri dana koliko je boravio kod njega, kao i kome je pripadala opojna droga koju su optuženi V.S. i svjedoci M.M. i S.S. konzumirali tog 26.01.2017. godine, u obiteljskoj kući optuženog, gdje su ih tijekom pretresa zatekli djelatnici Policije Brčko distrikta

Bosne i Hercegovine. Nisu točne tvrdnje branitelja optuženog da je pronađena opojna droga upakirana u 63 jednaka paketića, ukupne neto mase 31,886 grama, kao i 260 sjemenki od biljne materije „Cannabis sativa L“ mogla pripadati tada maloljetnom M.M., jer za takve tvrdnje nema niti jednog dokaza provedenog tijekom prvostupanjskog postupka. Naprotiv, način pakiranja koji po izgledu u potpunosti odgovara onome koji su od optuženog kupili svjedoci V.M. i A.K., kao i činjenica da je oduzeta droga pri pretresu obiteljske kuće optuženog, između ostalog, pronađena pomiješana sa paketićima deterdženta za pranje suđa „Finish“, nesumnjivo ukazuje da je navedenu opojnu drogu optuženi skrivao u svojoj obiteljskoj kući, kao i da je ona bila očigledno pripremljena za daljnju prodaju, čija je jedina svrha stjecanje imovinske koristi, koja je iz ponašanja optuženog očigledno, pa je i po ocjeni ovog suda nije nužno posebno dokazivati, jer imovinska korist u ovom slučaju nije bitno obilježje djela za koje je optuženi oglašen krivim.

Netočne su tvrdnje branitelja da je prvostupanjski sud zanemario iskaz svjedoka Z.P., ovlaštene osobe Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koji je sudjelovao u pretresu obiteljske kuće koju koristi V.S. od 26.01.2017. godine, koji je u svom iskazu na glavnoj raspravi od 11.09.2017. godine navodno potvrdio da je pri ulasku zatekao optuženog kako leži bolestan u dnevnoj sobi, pri tomu ne dajući nikakve razloge zbog kojih ne prihvata iskaz ovog svjedoka, iako se tim iskazom dovodi u ozbiljnu sumnju pravilnost činjeničnog stanja vezano za kaznenopravne radnje opisane u točkama 3. i 4. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, na koji način je po mišljenju branitelja „na najgrublji način narušio načelo „in dubio pro reo“, kao jednu od osnovnih načela kazneno procesnog prava.“

Naime, iz cjelokupnog svjedočenja ovlaštene službene osobe Z.P. sa glavne rasprave od 11.09.2017. godine, branitelj optuženog je izdvojio samo jednu rečenicu u kojoj je navedeni svjedok na pitanje branitelja optuženog „kad ste zatekli njih trojicu, šta su radili N.S. i M.M.“, na koje je svjedok odgovorio „pa ležali“, pojašnjavajući da u nakon nasilnog ulaska u obiteljsku kuću optuženog naložili prisutnima da ostanu na mjestu, što su oni i učinili, tako da je pri ulasku u dnevnu sobu jedna od njih ležao na dvosjedu, jedan na trosjedu, a jedan na krevetu lijevo, koji je bio razvučen za ležanje. Dakle, navedeni svjedok nije potvrdio da je bilo tko od njih bio bolestan, nego da su zatečeni u ležećem položaju i tom prigodom konzumirali opojnu drogu marihuanu, koja je prema riječima tog istog svjedoka „zatečena posvuda na mjestu gdje su boravili (ležali) optuženi V.S. i njegovi kumovi M.M. i S.S.“. Stoga su neprihvatljive tvrdnje branitelja optuženog da je bilo kojim provedenim dokazom „ozbiljno dovedeno u sumnju“ utvrđeno činjenično stanje koje se odnosi na kaznenopravne radnje opisane u točkama 3. i 4. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, pa stoga, po ocjeni ovoga suda, nije bilo nikakvog valjanog osnova za primjenu načela „in dubio pro reo“ propisano člankom 3. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa samim time niti donošenja presude koja bi išla u korist optuženog, kako se na tomu neosnovano inzistira u žalbi branitelja optuženog.

U okviru žalbenog osnova povreda kaznenog zakona iz članka 298. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, branitelj optuženog u žalbi tvrdi da je prvostupanjski sud pogrešno pravno kvalificirao kaznenopravne radnje za koje je optuženog oglasio krivim, jer je radnje opisane u točkama 1., 2. i 3. osuđujućeg dijela izreke prvostupanjske presude pravno kvalificirao kao

produženo kazneno djelo iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, što je u skladu sa zakonom, dok je pak kaznenopravne radnje opisane u točki 4. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude pravno kvalificirao kao posebno djelo iz člana 233. stavak 2. u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, što nije u skladu sa zakonom, jer su i navedene radnje trebale biti obuhvaćene konstrukcijom produženog kaznenog djela, u smislu članka 55. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, s obzirom na to da se radi o istovrsnim radnjama koje s obzirom na način počinjenja i njihovu vremensku povezanost čine jedinstvenu cjelinu.

Točno je da se u slučaju kaznenog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao i u slučaju kaznenog djela Omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 233. istog zakona, radi o kaznenim djelima sa istim zaštićenim dobrom (zdravlje ljudi), međutim, kako se radi o kaznenim djelima protiv „osobnih dobara“, u slučaju ova dva kaznena djela nije moguće konstituirati produženo kazneno djelo, u smislu članka 55. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer ih ne povezuje način počinjenja i istovjetnost oštećenog. Stoga je pravilno postupio prvostupanjski sud kada je kaznenopravne radnje opisane u točkama 1., 2. i 3. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, za koje je optuženog oglasio krivim, pravno kvalificirao kao produženo kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a kaznenopravne radnje iz točke 4. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, kao posebno kazneno djelo Omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 233. stavak 2., u svezi sa stavkom 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a ne kao jedno produženo kazneno djelo Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na čemu u žalbi inzistira branitelj optuženog, tako da time nije povrijedio kazneni zakon na štetu optuženog, u smislu članka 298. stavak 1. točka d., u svezi s člankom 55. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbom prvostupanjsku presudu pobija zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji iz članka 300. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, tvrdeći da je prvostupanjski sud pogriješio, kako prigodom utvrđivanja pojedinačnih kazni za svako od kaznenih djela za koja je optuženog oglasio krivim, tako i kod izricanja jedinstvene kazne u trajanju od 9 (devet) mjeseci, jer je i prigodom utvrđivanja pojedinačnih kazni, kao i kod izricanja jedinstvene kazne, optuženom izrekao kazne koje su ispod minimuma koje za ta djela propisuju odredbe članka 232. stavak 1. i članka 233. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Iako se prvostupanjski sud pozvao na odredbe članka 50. točka b. i 51. stavak 2. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, prigodom utvrđivanja olakšavajućih okolnosti na strani optuženog nije na adekvatan način obrazložio zašto te olakšavajuće okolnosti, koje je opravdano cijenio na strani optuženog, imaju karakter osobito olakšavajućih okolnosti, kao niti po čemu te okolnosti ukazuju da će se i ublaženom kaznom, u slučaju optuženog V.S., ostvariti svrha kažnjavanja, a što mu nalaže odredba članka 50. stavak 1. točka b. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u situaciji kada optuženom utvrđuje

pojedinačne ili izriče jedinstvenu kaznu zatvora koja je ispod posebnog minimuma kazne koju propisuje zakona za kaznena djela za koja je optuženi oglašen krivim.

Žalba tužitelja je osnovana.

Naime, prvostupanjski sud je kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog V.S. cijenio da je optuženi u vrijeme počinjenja djela bio mlađi punoljetnik, da ne postoji dokaz da je ranije osuđivan, da je lošeg imovnog stanja te da se u slučaju kaznenih djela za koja je oglašen krivim ne radi o većem stupnju povrede zaštićenog dobra, dok je s druge strane kao otežavajuće okolnosti cijenio brojnost radnje u okviru produženog kaznenog djela, kao i osobitu upornost i istrajnost u vršenju kaznenog djela. Sve te okolnosti i po ocjeni ovoga suda imaju karakter olakšavajućih okolnosti, izuzev stajališta suda da nema dokaza za raniju osuđivanost optuženog, međutim, sve te olakšavajuće okolnosti, zbog činjenice da je optuženi poduzeo tri radnje u okviru produženog kaznenog djela neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojne droge, kao i da se radilo o skoro 90 paketića opojne droge marihuana ukupne neto mase preko 35 grama, po ocjeni ovoga suda nemaju karakter osobito olakšavajućih okolnosti, zbog čega nije bilo mjesta primjeni odredaba članak 50. stavak 1. točka b. i 51. stavak 1. točka d. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i ublažavanju utvrđene kazne optuženom ispod posebnog minimuma koje za počinjenje kaznenog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga propisuje odredba članka 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Ovo zbog toga što se ne radi o manjoj količini opojne droge i što je optuženi do sada pravomoćno osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine presudom ovog suda, broj 96 O K 099582 17 KŽ od 01.12.2017. godine.

Za razliku od naprijed iznesenog olakšavajuće okolnosti na strani optuženog u odnosu na kaznenopravne radnje opisane u točki 4. osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, kojom je optuženi oglašen krivim zbog kaznenog djela Omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 233. stavak 2., u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zbog činjenice da je optuženi kritične prigode omogućio uživanje opojnih droga osobama koje su sa njim u odnosu kumstva, te da je i sam sa njima uživao opojnu drogu, imaju karakter osobito olakšavajućih okolnosti koje ukazuju da se i sa ublaženom kaznom može ostvariti svrha kažnjavanja, odnosno opravdavaju primjenu odredbi članka 50. stavak 1. točka b. i 51. stavak 1. točka d. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ali ne u mjeri u kojoj je to učinio prvostupanjski sud.

Stoga je ovaj sud uvažavajući žalbu Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, preinačio prvostupanjsku presudu u dijelu odluke o kazni, tako što je optuženom V.S. iz B., zbog počinjenja produženog kaznenog djela Neovlaštena proizvodnja i stavljanje u promet opojne droga iz člana 232. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je točkama 1., 2. i 3. izreke prvostupanjske presude oglašen krivim, temeljem tog zakonskog propisa i uz primjenu članaka 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine, a zbog počinjenja kaznenog djela Omogućavanje uživanja opojnih droga iz članka 233. stavak 2., u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je u točki 4. izreke prvostupanjske presude oglašen krivim, temeljem tog zakonskog propisa

i uz primjenu članaka 43., 50. stavak 1. točka b. i 51. stavak 1. točka d. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, pa ga je primjenom članka 54. stavak 2. točka b. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 4 (četiri) mjeseca. Ovaj sud je uvjeren da su tako utvrđene pojedinačne kazne za svako od kaznenih djela za koja je oglašen krivim, kao i jedinstvena kazna na koju je osudio optuženog, u potpunosti adekvatna težini kaznenih djela za koja je optuženi oglašen krivim, okolnostima njihovog počinjenja, stupnju krivice optuženog, kao i njegovim osobnim i obiteljskim prilikama, te da će se upravo tako izrečenom jedinstvenom kaznom u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana člankom 42. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U dijelu presude kojom je optuženi V.S. oslobođen od optužbe da je radnjama opisanim u izreci tog dijela presude počinio kazneno djelo Ugrožavanje sigurnosti iz članka 180. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odluke o mjeri sigurnosti oduzimanja opojne droge i odluci o oslobađanju optuženog od plaćanja troškova kaznenog postupka, prvostupanjska presude ostaje nepromjenjena, jer se pobijana presuda u tom dijelu temelji na pravilnoj primjeni članka 284 stavak 1. točka c. i članka 188. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odnosno na pravilnoj primjeni članka 232. stavak 4. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i članka 180. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Zbog svega naprijed iznesenog ovaj sud je na temelju članka 313., odnosno članka 314. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Radmila Tomić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić